

ลักษณะ ทรัพย์สินบรรณ 2551: พฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยเบาหวาน ในอำเภอ
อัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สุขศึกษา)
สาขาสุขศึกษา ภาควิชาพลศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ทศก: รองศาสตราจารย์
สุวัฒน์ วีระเวชเจริญชัย, วท.ม. 157 หน้า

การวิจัยเชิงพรรณนาคั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วย
เบาหวานในอำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาคือผู้ป่วยเบาหวาน
จำนวน 274 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเองระหว่างวันที่ 1 กันยายน -31
ตุลาคม 2550 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้วิเคราะห์ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความสัมพันธ์ด้วยสถิติไคสแควร์ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ
เพียร์สันและสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยเบาหวานอยู่ในระดับปานกลาง
ปัจจัยทางชีวสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยเบาหวาน ปัจจัยนำ
ได้แก่ ความรู้เรื่องโรคเบาหวานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วย
เบาหวาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิด
ภาวะแทรกซ้อนจากโรคเบาหวาน การรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวาน การรับรู้ประโยชน์
ของการดูแลตนเองเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนจากโรคเบาหวาน การรับรู้อุปสรรคในการดูแล
ตนเองและแรงจูงใจด้านสุขภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วย
เบาหวาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ปัจจัยเอื้อได้แก่ การเข้าถึงแหล่งบริการด้านสุขภาพ
การเข้าถึงแหล่งทรัพยากรด้านสุขภาพและปัจจัยเสริมด้านการได้รับคำแนะนำจากบุคลากร
สาธารณสุขและการได้รับการกระตุ้นเตือนจากสมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ
พฤติกรรมการดูแลตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ
แบบขั้นตอนพบว่า ปัจจัยเสริมและการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดภาวะแทรกซ้อนจากโรค
เบาหวานเป็นกลุ่มตัวแปรที่ดีที่สุดที่สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วย
เบาหวาน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001 และ .01 ตามลำดับ โดยสามารถอธิบายความ
ผันแปร ได้ร้อยละ 30.5

Laksana Sabsomboon 2008: Self-care Behaviors of Diabetes Mellitus Patients in Amphawa District, Samut Songkhram Province. Master of Science (Health Education), Major Field: Health Education, Department of Physical Education. Thesis Advisor: Associate Professor Supat Teravecharoenchai, M.Sc. 157 pages.

The purpose of this descriptive study was to examine self-care behaviors of diabetes mellitus patients in Amphawa district of Samutsongkhram province. The group of sample was taken from 274 diabetes mellitus patients. Questionnaire, developed by researcher, was implemented for data collecting during September 1, 2007 to October 31, 2007. Data was analysed by statistics computer software. Percentage, mean, standard deviation, Chi-square test, Pearson's product moment correlation coefficient and Stepwise multiple regression analysis were employed for data analysing.

Study results indicated that self-care behaviors of diabetes mellitus patients was at moderate level. Bio-social factors did not related to self-care behaviors of diabetes mellitus patients. Predisposing factors; knowledge concerning diabetes mellitus, positively related to self-care behaviors of diabetes mellitus patients by statistically significant at P-value = .05. Perception concerning risky chance of complications following to diabetes mellitus, seriousness of diabetes mellitus, benefits of self-care for complication preventing from the disease, barriers of self-care, and health motivation positively related to self-care behaviors by statistically significant at P-value = .01. Enabling factors; accessing to health facilities and health resources, including reinforcing factors; getting suggestion from health personnel, and stimulating from members of family, positively related to self-care behaviors by statistically significant at P-value = .01. Stepwise multiple regression analysis found that reinforcing factors and perception concerning risky chance of complications following to diabetes mellitus were the best variable group which could predict self-care behavior of diabetes mellitus patients by statistically significant at P-value = .001 and .01, respectively, and could explain variation at 30.5 percent.